

[OWIEWAĆ *vb impf*

o jasne, e pochylone.

praes 3 sg owiewa. ◊ con 3 sg m by owiewał.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. *O wietrze: otaczać powietrzem; afflare Cn [co]: Zle to mowisz Powietrze/ Wiatr cokolwiek czyni/ To z mego [Sędziogo] rozkazania [...] Gdyby cię nie owiewał/ twoje sprawy wszystkie/ Byłyby nikczemne/ światu bardzo brzytkie. PaprKoło B3 (Linde).*

2. *O woni pachnących ziół: otaczać wonią; circumflare Cn [kogo]:*

Zwrot: »zapachowym owiewać wieniem«: Kędy wonny maieran kwiatkami á cieniem/ Okrywszy zapachowym owiewa go [Jula] wieniem [ubi mollis amaracus illum Floribus, et dulci aspirans complectitur umbra I 694] VergKoch 30 (Linde).

Formacje współrdzenne cf WIAĆ.

*Cf **OBWIEWAĆ***

AKtt